

அத்தியாயம் 9

நாட்டார் கலைகள்

கிராமத்தின் முக்கிய வைபவங்களில் இடம்பெறுபவை குரவை, ஆராத்தி, பொல்லடி, சீனடி, சிலம்படி, வாள்விச்சு, றப்பான் என்பனவாகும். கல்யாண மாப்பிள்ளையைப் பெண் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லும்போது அல்லது முக்கிய பிரமுகரொருவரை மாலையிட்டு, ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்லும்போது இவற்றில் ஒன்றோ, பலவோ இடம்பெறுவதுண்டு. இன்றுங் கூடச் சில கிராமங்களில் இவ்வழக்கத்தைக் காணலாம்.

i. பொல்லடி

பொல்லடி என்பது கோலாட்டம், களிகம்பு, கம்படி எனவும் கூறப்படும். இக்குழுவில் பெரும்பாலும் பதினாறு பேர் இருப்பர். இத்தொகை இருபத்தினாலு வரை அதிகரிக்கும். ஓரிடத்தில் நின்று வட்டமாக வருவர்; அல்லது வீதி நெடுகிலும் ஊர்வலத்தின் முன்னே நடப்பர்; அல்லது இரட்டை மாட்டுவண்டியின் இரு புறத்திலும் அமர்ந்து பொல்லடித்துக் கொண்டு செல்வர். ஓரிடத்திலே நிற்கும்போது உள்வளையம், புறவளையம் என இரு வட்டங்களாக நிற்பர். புறவளையத்திலுள்ள ஒருவரும் உள்வளையத்திலுள்ள ஒருவரும் சோடியாவர். அதன்பின் வட்டமாகச் சுற்றிவந்தும் நின்றும் வேகமாக ஓடியும் உள்ளும் புறமும் மாறியும் குந்தியும் எழும்பியும் பலவிதமாக ஆட்டத்தில் ஈடுபடுவர். அவ்வேளையில் பாடலும் பாடப்படும். பொல்லடியின் சத்தமும் பாட்டின் சத்தமும் இணைந்திருக்கும்.

பொல்லடியில் பதினெட்டு வகைகள் உள. தண்ணால், கீச்சான் போர், தரித்தடித்தல், பள்ளியீட்டு, நாலு வீட்டுக்குச் செல்லுதல், தேன்சூடு, மான்வளையம், ஒற்றை மல்லிகை, இரட்டை மல்லிகை, ஐந்து வெட்டு, நாலடி, ஒன்பது அடி, திருமல்லிகை, தாளம் என்பன அவற்றுட் சிலவாகும்.

ஒவ்வொரு குழுவுக்கும் ஓர் அண்ணாவியார் தலைவராயிருப்பார். அத்தத்தியின் சேவையைப் பெற விரும்புவோர் அண்ணாவியாருக்கு வட்டா வைத்து அழைத்து அனுமதி பெறுதல் வேண்டும். வட்டாவில் வெற்றிலை, பாக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும். சிலவேளைகளில் சுண்ணாம்பு, கைப்பு, புகையிலை, ஏலம், கரம்பு, கறுவா, சுக்கிரிப்பல்லி முதலிய பொருட்களிற் சிலவும் வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த சின்னத்தம்பி மீரான் முகையதீன் அண்ணாவியாருடைய குழுவின் பொல்லடிப்பாடலை நோக்குவோம்.

ஆதிமுதல் அந்தமாக அழைத்துவரும் யாறகூலே
அந்தரம் விளங்கி எங்கும் புகழ்
சிந்தினொளியாய் வரும் யாறகூலே - ஏஏஏ....

சோதிபெரிதாக மதியாக
நபிநாதராகப் போற்றிவரும் யாறகூலே
சுந்தர சுகந்த மலர் சிந்தை மகிழ்ந்திட
சொல்லவாரேன் யாறகூலே - ஏஏஏ....

மக்காநகர் அப்துல்லாவுக்கு மகனான
நபி முகம்மதே யாறகூலே
வெண்டவர் அழைக்க அப்துல் முத்தலிபு
ஈன்றிடும் குழந்தை எங்கென்டார்
உண்ட மகத்தார் தொட்டிலிலெண்டார்
முன்கொண்டு தாவென நாவுரைத்தாரே- ஏஏஏ...

அண்டங்கள் பணியும் மகன்தனைத் தூக்கி
அப்துல் முத்தலிபிடம் கொடுக்க
இரண்டு பூங்கரத்தால் ஏந்தியே முகத்தால்
திரு முகம்மதரை வாங்கினாரே- ஏஏஏ....

தனதா தம்து தந்தனத்தனதாதந்து
தந்தனத் தான தான தானா
தந்து தான் தந்தன தானா
தான தந்தன தானா

அஞ்செழுத்தான உடலுக்குள்ள ஒரு அன்னமிருக்கிது
மின்னொளி போல்

தங்க வர்ணக்கிளிபோல்

அது வடமத்தியில் நடுமத்தியில் எரியும் சுடரொளியானது
வெண்கலம் என்னும் செஞ்சுடராம்
நெஞ்சில் விளக்கொளியானதுவாம்

தந்தனத் தான தந்தினா
தந்தனத் தான தந்தினானா
தந்தனத் தான தந்தினா
தந்தனத் தான ததினானா

அண்ணல் நபியிர அடையாளம் நின்டறிவாய்
என்னவிதம் என்டு சொல்வேன் அடையாளம்
நாலுமில்ல நாலுசீரடி ஓயாதலேனே சங்கமடங்கள்
நபியின் சுயசரிதை சங்கை செய் நபிகள் பேராம்

முன்னிட சற்றெனக் கூடிடுவார்
எங்கள் கொற்ற முகம்மது வள்ளல்நபி
கண்மணியான கருணையுடன்
கருணை முகம்மதுவின் காரணத்தை
அருமையாகப் பார்த்து உணர்ந்திடுவீர்

தந்தனத் தான தந்தினா
தந்தனத் தான தந்தினானா
தந்தனத் தான தந்தினா
தந்தனத் தான ததினானா.

பொல்லடிக்கு உபயோகிக்கப்படும் தடிகள் விப்பனை எனும்
மரத்தினால் செய்யப்பட்டவையாகும். அவை உடையாது, வளையாது,
நின்று பிடிக்கக் கூடியவை. அத்துடன் அதியுயர்ந்த ஒலி எழுப்பக்

கூடியவையாகும். ஒரு பொல்லின் நீளம் ஒரு பிடியாகும். ஒரு பிடி என்பது கையைப் பொத்திப்பிடித்து முழங்கை வரையுள்ள நீளம். இந்நீளத்துக்கு அதிகமானால் தனக்கு முன்னால் நிற்பவரின் முகத்திற் பொல் தாக்கிக் காயம் ஏற்படலாம். நீளம் குறைவாக இருந்தால் பொல்லைப் பிடித்திருக்கும் கையில் அடிவிழலாம். எனவே பொல் எப்பொழுதும் ஒரு பிடி நீளம் சரியாக இருத்தல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு பொல்லின் அடிப்புறத்திலும் இரு சலங்கைகள் கட்டப்பட்டிருக்கும். இது வெண்டயம் என அழைக்கப்படுகின்றது. பொல்லுகளுக்குப் பல வர்ணம் தீட்டப்பட்டிருக்கும். இனிமையான வெண்கல ஓசையை எழுப்புவது இந்த வெண்டயங்களாகும். குழுத்தலைவரே பாடல்களைப் பாடுவார். ஏனையோர் இடையிடையே அவருடன் சேர்ந்து பாடுவார்.

தந்தனத்தான தந்தினானா
தானதனத்தான தந்தினானா
தந்தனத்தான தந்தினானா
தந்தனத்தான தந்தினானா

இந்தப் பதினொன்றடையாளம் என்றிங்கு
எல்லோரும் நன்றாயறிய வேண்டும்
சிந்தை தெளிதலும் செய்யது முகம்மது
செயம்பெறச் செயலுறும் காரும் மஹமூதர்
செய்நல் செயலைக் காட்டிடுவீர்
சித்தமான கண்ணால் பார்த்திடுவீர்

அஞ்செழுத்தான உடலுக்குள்ள
அன்னமிருக்கிற மின்னொளிபோல்
தங்க வர்ணக் கிளிபோலாகுமாம்
அது பரமத்தின் நடுமத்தியில்
எங்கும் சுடரொளியானது
பஞ்சபூதமென்னும் பிஞ்சுடராம்
நெஞ்சில் விழும் குளியானதுவாம்

சாஞ்சாடு மாந்தளிர் சாஞ்சாடு
 நல்ல சாய மயிலே சாஞ்சாடு
 தானாகக் கைகொட்டித் தாளம் அடித்திட
 தானேயிருந்து சாஞ்சாடு
 தானேயிருந்து நீ சாஞ்சாடு

சாஞ்சாடு மாங்குட்டி சாஞ்சாடு
 நல்ல சாய மயிலே சாஞ்சாடு
 தானாகக் கைகொட்டித் தாளம் அடித்திட
 தானேயிருந்து நீ சாஞ்சாடு.

அக்காலத்திற் பிரபல்யம் பெற்றிருந்த நாடகப்பாடல்கள் பலவும்
 பொல்லடிக்கு உபயோகப்பட்டுள்ளன. அலிபாதுஷா நாடகக் கதையானது
 பொல்லடியில் பாடப்பட்டுள்ளதைப் பின்வரும் பகுதி காட்டுகின்றது:

நத்தரின் முகத்திலே மன்னவரிடத்திலே
 நாகரீக வாழ்மனையிலே... ஓ...ஓ
 நளிமனது தன்னிலே கோவளம் தன்னிலே... ஓ...ஓ
 தரைகொண்ட கோவளம் தன்னிலே
 கற்புடையோர் வடிவிலே நடையிலே கொடியிலே
 கல்யாண வாசல் தனிலே கடிநகர் இடத்திலே
 செந்நெல் விளைவிலே கதிர்்பல விளைவிலே
 மனமுடனூறங்கல் செய்யும் மம்மதலி பாதுஷாவே
 நெறிமுறை தவறாச் செங்கோல் நடத்தினீர் இதற்கு முன்னம்..
 ஓம்....

சிறுவரில் மூன்றில் மூத்த சீரில்லாக் கொடுமைபுண்ட
 அறிவெதுவுமில்லாத அபுசனா வருக என்றே ஏ ஏ...
 நெறியெல்லாம் அறிந்து கற்பு செறிந்திடும் சவரியத்தே
 மறைவான வேடன் கையில் அகப்பட்ட மாணைப்போல... ஓம்

கறையிலா துளமாதே காரியம் எந்தன் சாதி
 குறையெல்லாம் படிப்படியாய் கூறுகின்றேன் கேளு பெண்ணே....
 ஏ...ஹோய்...
 தனதா...ஹம்து

தன்னன்னான நானா
 நானன்னநான ... நானே..
 நன்னன்னநான.... நானே
 நன்னன்னநானானா...

கால ஓட்டத்தில் ஏற்படும் கிராமப் பிறழ்வின் விளைவாகப் பல நாட்டார் இலக்கிய வகைகள் மறைந்து கொண்டு வருகின்றன. எழுத்துருவம் பெறாது வாய்மொழியாக வழங்கி வந்த பல பாடல்கள் இன்று இல்லாமற் போய்விட்டன. அதேவேளையில் சில கிராமியக் கலைகள் தொடர்ந்து பேணப்பட்டு வருவதோடு காலத்துக்கேற்ற மாற்றம் பெற்றும் வருகின்றன. அவ்வாறு காலத்தோடு இணைந்து இன்றும் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கும் ஒரு கலை பொல்லடியாகும்.

ஆலம் படைத்தவனே புகழும்
 ஆளும் ரஹ்மானே
 ஆளும் ரஹ்மானே
 காலம் உள்ளவரையும் எப்போதும்
 காத்திடும் ஆண்டவனே.

உள்ள பயிர் வாட
 அடுத்து என்பிள்ளை முகம் வாட
 எல்லையிலா மழை அதை
 இறக்கி நீ வைப்பாயே.

கண்டு முகம் வாடி
 பலபேரும் ஒன்று படக் கூடி
 வேண்டியபாங்கே மழையினை
 எங்களுக்கே தருவாய்.... ஒஹோ
 எங்களுக்கே தருவாய்.....

காட்டிலே கம்ப வெட்டி
 அத நாங்க போட்டுப் படலாகக்கட்டி
 கோட்ட வெட்டி விதைக்க
 அதில முழுக மழை தருவாய்.

ஓஹோ நன்னன்ன நானா
 நன்னன்ன நானன்ன நானா

தேசப்பற்று, சுதந்திர வாழ்க்கை, விவசாய முன்னேற்றம் என்னும் விடயங்களைப் பின்வரும் பாடல் தனது கருப்பொருளாகக் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு மனிதனும் தாய்நாட்டுப் பற்றுள்ளோனாக வாழ்தல் வேண்டும்; அதற்கு அடிப்படையாக அமைவது நாட்டு மக்கள் விவசாயத்துறையில் முன்னேறி உணவு உற்பத்தித் துறையில் தன்னிறைவு காண்பதேயாகும் என்பதை இப்பாடல் வலியுறுத்துகின்றது.

நானனே நந்தன நானா
நந்தனதன நானா

பள்ளியடிவீதி

அங்கு பாங்காக நாம் கூடி
சுன்னத்துத் தொழுதிடுவோம்
மழையினை எங்களுக்கே தருவாய் - மழையினை எங்களுக்கே

தருவாய்

ஓவேறா நன்னன்ன நானா
அரே நானன்ன நானா

பன்னிரண்டாண்டாக

கடலிலே தாண்ட பெரும் கப்பலையே
மீண்டுக் கரைசேர்த்த
முறையதீன் ஆண்டவரே கேளீர்

ஓவேறா நன்னன்ன நானா
அரே நானன்ன நானா

செல்வ இலங்கை மக்காள்

ஒன்றாக நாம் சேர்ந்துமே வாழ்ந்திடுவோம்
நல்ல இலங்கையிலே சுதந்திரம்
வெல்ல நினைத்திடுவோம்
சுதந்திரம் வெல்ல நினைத்திடுவோம்

போட்டிகள் போடவேணா
பலபேரும் பொல்லாப்பு ஆகவேணா
பொல்லாப்பு ஆகவேணா
நாட்டின் பெருமைதன்னைத்
தினம் தினம் ஆடிக்கொண்டாடிடுவோம்
தினம் தினம் ஆடிக்கொண்டாடிடுவோம்

ஆலம் படைத்தவனே புகழும்
ஆளும் ரஹ்மானே
ஆளும் ரஹ்மானே
காலம் உள்ளவரையும் எல்லோரையும்
காத்திடும் ஆண்டவனே
எல்லோரையும் காத்திடும் ஆண்டவனே

நாட்டுக்கு உயர்வை நாமே அறிந்து
நன்றாய்க்கூடி உழைத்திடுவோம்
நாட்டுக்கு உயர்வை நாமே அறிந்து
நன்றாய்க்கூடி உழைத்திடுவோம்
இயந்திரமில்லா ஏழை நம் வயலை
எருமை மாட்டால் உழவிடுவோம்
எருமை மாட்டால் உழவிடுவோம்
நாட்டுக்கு உயர்வை நாமே அறிந்து
நன்றாய்க்கூடி உழைத்திடுவோம்
நல்லதைத் தேடி நெல்லையும் மதிச்சி
நாங்களும் கொண்டு விதைச்சிடுவோம்
மாடு பன்றி பயிர்களைவந்து
அழித்திடாமல் காத்திடுவோம்
மாடு பன்றி பயிர்களைவந்து
அழித்திடாமல் காத்திடுவோம் - இந்த
நாட்டுக்கு உயர்வை நாமே அறிந்து
நன்றாய்க்கூடி உழைத்திடுவோம்.

ii. சீனடி

இதுவொரு தற்காப்புக் கலையாகும். கைகளையும் கால்களையும் உபயோகித்து எதிரியின் தாக்குதலிலிருந்து தப்புவதோடு, அவனை அடித்து வீழ்த்துவதற்குமான நுட்பங்களைக் கொண்டது.

இதன் பூர்வீகம் சீனா தேசம் என்பதைப் பெயரே சுட்டி நிற்கின்றது. ஜூடோ, கராட்டே, குங் - பூ என்பவற்றின் வகையைச் சார்ந்தது.

நாட்டின் பல பாகங்களிலும் இக்கலை பரவலாயிருந்தாலும், திருகோணமலை மாவட்டம், குறிப்பாக கிண்ணியாப் பிரதேசம் இதற்குப் பெயர் பெற்றதாகும்.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் தூர கிழக்கு நாடுகளிலிருந்து இந்நாட்டிற் குடியேறிய மலாயர் இதனைப் பிரபல்யப்படுத்தினர். அவ்வாறு வந்த மலாயருள் கணிசமானோர் கிண்ணியாப் பிரதேசத்தில் குடியமர்ந்த காரணத்தினால், இது அங்கு பிரபல்யம் பெற்றது.

iii. சீலம்படி

கம்பு வீச்சு எனவும் இது அழைக்கப்படும். ஒருவர் தனியாகவும், பலர் கூட்டாகச் சேர்ந்தும் விளையாடுவர். ஒரு கம்பின் நடுப்பகுதியைப் பிடித்துக்கொண்டு மிக இலாவகமாகக் கம்பைப் பல பக்கமும் வேகமாகச் சுழற்றுவர்.

கம்பின் நீளமானது ஒருவர் நிமிர்ந்து நின்று அக்கம்பை நிலத்தில் வைத்தால் அதன் மறுநுனி நிற்பவரது தாடையைத் தொடவேண்டும். இது மிகவும் உறுதியான கம்பினாற் செய்யப்படும். ஒருவருக்கு மேற்பட்டோர் கம்பு வீசுவதாயின் 40' x 40' சதுரப் பரப்புக் கொண்ட இடம் வேண்டும். அவ்வேளையில் மிக அவதானமான கூர்மையான பார்வையும் அவசியமாகும். ஒருவர் கம்பைச் சுழற்றும் போது அது அடுத்தவரது முக்குருனிவரை வரும். இவ்விளையாட்டைப் பழக்குபவர் 'வாத்தியார்' என மிக மரியாதையுடன் அழைக்கப்படுவார்.

சீனடிபோல் இதுவும் ஒரு தற்காப்புச் சண்டைக் கலையாகும்.

iv. வாள்வீச்சு

இருவர் தம் கைகளிலே வாள்களை ஏந்திக் கொண்டு யுத்த களத்திலே பொருதுவது போன்று பாவனை செய்தல் இதுவாகும்.

அரபு நாடுகளில் உற்சவங்களின்போது விளையாடப்படும் ஒரு பிரபல்ய நிகழ்ச்சி இதுவாகும். அராபியத் தீபகற்பத்திலிருந்து இந்நாட்டிற் குடியேறியோரோடு இக்கலையும் வந்து சேர்ந்தது. சுருள் வாள்வீச்சு எனும் ஒரு வகையுமுண்டு.

இன்று கத்னா வைபவங்களோடு அடையாளப்படுத்தப்படும் உஸ்தாதுமார் எனும் குழுவினரே இக்கலையின் முன்னோடிகளாயிருந்தனர்.

v. பக்கீர் பைத்

பக்கீர்மார் தமது றபானை அடித்துக் கொண்டு பாடுதல் இதுவாகும். 'கொட்டிப்படித்தல்' எனவும் இது அழைக்கப்படும். நூறு மசலாப் பாடல்களே பெரும்பாலும் படிக்கப்படும். றபான் ஓசையும் மிகவும் இனிமையாக இருக்கும்.

நோன்பு காலங்களில் முஸ்லிம் கிராமங்களிலே அதிகாலையில் வீதிவீதியாகப் பாடிச்சென்று, மக்களைத் துயிலெழுப்பும் பழக்கம் மிகப் பண்டைய காலத்திலிருந்து இவர்களாலேயே இன்றுவரை செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

vi. பக்கீர் விளையாட்டு (குத்துவிவட்டு)

பக்கீர் பாவாக்கள் எனப்படும் குழுவினரின் கைதேர்ந்த கலை இதுவாகும். அநேகர் எண்ணுவதுபோல் பக்கீர் பாவாக்கள் எனப்படுவோர் இரந்துண்ணும் ஒரு கூட்டத்தினரல்ல. மாறாக, மிகவும் பழமையான பாரம்பரியமுடைய சூபித்துவத்தின் வாரிசுகளே அவர்களாவர். ஒருவர் பக்கீராகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டு, அக்குழுவினுள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்குள் பல கடினமான படிமுறைகளைத் தாண்டவேண்டும்.

“நான்” என்ற மமதையை அடக்கி, எதுவுமே சொந்தமில்லை எனும் பக்குவ நிலையை அடையவேண்டும். அதனாற்றான் அவர்கள் வீடுவீடாகச் சென்று இரந்து வாழும் எளிய வாழ்க்கை முறையைக் கைக்கொள்கின்றனர்.

குத்து - வெட்டு விளையாட்டென்பது மிகவும் நுட்பமான ஒரு கலையாகும். இது ஞானத்துடன் தொடர்புடையது. சாதாரண மக்களால் இத்தகைய காரியமொன்றில் ஈடுபடமுடியாது. முகத்தின் ஒரு கன்னத்தில் இரும்பு ஊசியை ஏற்றி வாய்க்குள்ளால் அதைச் செலுத்தி, மறுபக்கம் கொண்டு வருதல்; மண்டைத் தோலினுள் இரும்பாணியை ஏற்றுதல்; பாரமான பொருட்களைக் கண் இமைகளிற் கொழுவிக் கொண்டு வலம் வரல்; நாக்கை வெளியிலிழுத்து அதனூடே ஊசி ஏற்றுதல் போன்ற பலவற்றைச் செய்வார். அவ்வேளைகளில் உடம்பிலிருந்து ஒரு சிறிதேனும் இரத்தம் வெளிவராது. ஊசியை அல்லது வானைக் கழற்றியவுடன் அவ்விடத்தில் ஊதுபத்திச் சாம்பலையே தடவி விடுவர்.

காரைத்வ எனும் ஊரிலுள்ள பக்கீர்ச்சேனைப்பள்ளிவாசல் எனும் இடமே ஒரு காலத்தில் பக்கீர் பாவாக்களின் தலைமையகமாக இருந்தது. வன்செயல் மூலம் அது அழிவற்றதின் பின் இன்று அக்கரைப்பற்றின் தைக்காநகர் அவர்களது தலைமையகமாயுள்ளது. இவர்களது நிகழ்ச்சிகள் வருடாந்தம் அங்கும், கல்முனைக்குடி கடற்கரைப் பள்ளிவாசல், அக்குறளஸ் போர்வைப் பள்ளிவாசல், பலாங்கொட தப்தர் ஜெய்லானி எனுமிடங்களிலும் நடைபெற்று வருகின்றன.

Vii. குரவை

பெண்கள் தங்கள் மேலுதட்டில் விரலை வைத்து, நாக்கைப்பினால் ஏற்படுத்தும் இனிய ஒலியே குரவையாகும். கல்யாண வீடுகளிலும் ஏனைய நிகழ்ச்சிகளிலும் இது முக்கிய இடம் பெறும். ஒரு காலத்தில் ஊர்களிலுள்ள எல்லாப் பெண்களுமே குரவையிடக் கூடியவராயிருந்தனர்.

அராபியப் பூர்வீகத்தையுடையது இக்குரவையாகும். அராபியத் தீபகற்பம், ஈராக், எகிப்து போன்ற நாடுகளில் இன்றும் குரவையிடும் வழக்கம் உண்டு. மாக்கிரட் மீட் எனும் மானிடவியலாளர் தனது நூலொன்றில், நைல் நதிக்கரைக் கிராமங்களிற் குரவையிடும் பழக்கம் பூர்வீக காலத்திலிருந்தே வழக்கிலுள்ளதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

viii. ஆராத்தி

இது ஆலாத்தி எனவும் அழைக்கப்படும். அரசிலை வட்டா எனப்படும் அழகான பெரிய வட்டாவில் பல வர்ணச் சோடனைகள் செய்து இது அமைக்கப்படும். கல்யாண மாப்பிள்ளை, மணப்பெண், சுன்னத்து மாப்பிள்ளை, பிரமுகர் யாரையாவது நடுவில் இருத்தி நான்கைந்து பெண்கள் சூழ்வர நின்று ஆராத்தியைச் சுற்றிச் சுற்றி எடுப்பர். அந்நேரம் குரவை ஒலிக்கப்படும்; வெடிகளும் சுடப்படும்; நிலாத்திரியும் கொழுத்தப்படும். ஆராத்தி எடுப்பதைப் பெண்களே செய்வர். ஆனால் பகிரங்க இடங்களில் ஆண்கள் ஆராத்தியைச் சுற்றும் வழக்கமுண்டு.